



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Lubice Filovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľky **Z. M.** proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, **o úrazovú rentu**, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. decembra 2008, č.k. 12Sd /77/2008-35, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 4. decembra 2008, č.k. 12Sd /77/2008-35, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom zo 4. decembra 2008, č.k. 12Sd /77/2008-35 zrušil rozhodnutie odporkyne číslo 222-6851/2007 z 12. novembra 2007 a vec jej vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že vo veci nebol spoľahlivo zistený skutkový stav a je potrebné vykonať dokazovanie na tvrdenia navrhovateľky, pričom poukázal na rozsudky okresných súdov súvisiacich s predmetom konania. Podľa názoru krajského súdu je napadnuté rozhodnutie tiež nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia odporkyňa neuviedla, ktoré skutočnosti boli podkladom pre jej rozhodnutie, ako hodnotila dôkazy, na základe ktorých rozhodla, a prečo nebola vypočítaná žiadateľka o úrazovú rentu.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá nesúhlasila s tvrdením krajského súdu, že nebol spoľahlivo zistený skutočný stav veci. Poukázala na skutočnosť, že mala kompletný materiál od bývalého zamestnávateľa a iné doklady resp. podklady, ktoré by boli relevantné, sa nedali zistiť. Taktiež poukázala na to, že s navrhovateľkou prebehlo konanie za jej osobnej účasti dňa 7. novembra 2007 na pobočke Topoľčany. Odporkyňa vyjadrila svoj nesúhlas aj so záverom krajského súdu o nepreskúmateľnosti jej rozhodnutia, lebo napadnuté rozhodnutie obsahuje skutočnosti, ktoré boli podkladom pre jej rozhodnutie. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského zrušil a je rozhodnutie z 12. decembra 2007 potvrdil.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporkyne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľky na úrazovú rentu od 1. januára 2004.

Podľa § 272 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov Sociálna poisťovňa od 1. januára 2004 preberá od zamestnávateľa výplatu plnení vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, ktoré vznikli pred 26. novembrom 1993 a od zamestnávateľa, ktorý mal podľa osobitného predpisu postavenie štátneho orgánu, nároky vzniknuté pred 1. aprílom 2002 vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania. Nároky na výplatu plnení uvedených v odseku 1 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Ak nárok na výplatu týchto plnení trvá aj po 31. decembri 2003, poskytujú sa v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.

Podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára

2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne a spisu Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou sp. zn. 3C/172/2008 odvolací súd zistil, že navrhovateľka 16.septembra 1992 utrpela poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu a zamestnávateľ, firma A., jej na základe rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch z 31.októbra 1994, sp.zn. 7C 154/94, vyplácal náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti (ďalej len „náhrada za stratu na zárobku“). Rozsudkom z 30. septembra 1997, sp.zn. 4C 170/97, Okresný súd v Bánovciach nad Bebravou priznal navrhovateľke túto náhradu v sume 3.321,- Sk mesačne, v ktorej sume zamestnávateľ túto náhradu vyplácal k 31.decembru 2003. Navrhovateľke bol od 14.júna 1998 priznaný starobný dôchodok. Zamestnávateľ navrhovateľke v januári 2004 oznámil, že Sociálne poisťovňa neprevzala od neho agendu Sociálna poisťovňa, pobočka Topoľčany jej listom z 8.marca 2004 oznámila, že pre zmenu pomerov (priznanie starobného dôchodku pred 1. aprílom 2002) jej nárok na úrazovú rentu od 1. januára 2004 nevznikol.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 29. marca 2006 č. k. 11S 128/05-14 uložil Sociálnej poisťovni povinnosť vydať do jedného mesiaca rozhodnutie o nároku navrhovateľky na úrazovú rentu od 1. januára 2004. Rozhodnutím z 31. januára 2007 odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka nemá nárok na úrazovú rentu od 1. januára 2004 z dôvodu zmeny pomerov, keďže jej bol starobný dôchodok priznaný pred 1. aprílom 2002. Uvedené rozhodnutie odporkyne bolo rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 20. júla 2007 č. k. 12Sd/132/2007-16, zrušené a vec bola vrátená odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa rozhodnutím z 12. novembra 2007 č. 222-6581/2007, ktoré je predmetom preskúmovacieho konania, opätovne rozhodla, že navrhovateľka nemá od 1. januára 2004 nárok na úrazovú rentu pre zmenu pomerov. V priebehu preskúmovacieho konania sa odporkyňa v inom konaní domáhala pred súdom určenia, že navrhovateľke sa „priznaním starobného dôchodku podstatne zmenili pomery, ďalším zdrojom príjmu už nebude mzda, prípadne jej náhrada, ale dávka sociálneho zabezpečenia, *zaniká nárok na výplatu úrazovej renty od 1. januára 2004*“. Okresný súd v Bánovciach nad Bebravou uznesením č.k. 3C/172/2008-39 z 26. februára 2009 konanie zastavil s tým, že nemá právomoc vo veci

konat'. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp.zn.4Co/87/2009-48 z 27.augusta 2009 uznesenie okresného súdu potvrdil.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľke bola k 31.decembru 2003 vyplácaná náhrada za stratu na zárobku a že odporkyňa popiera trvanie nároku navrhovateľky na výplatu tejto náhrady k 31. decembru 2003, a teda popiera nárok navrhovateľky na výplatu úrazovej renty od 1.januára 2004.

Odporkyňa je zo zákona povinná prevziať od zamestnávateľa výplatu náhrady za stratu na zárobku a od 1.januára 2004 ju vyplácať ako úrazovú rentu v sume v akej patrila k 31.decembru 2003. Podkladom pre odporkyňu pri prevzatí výplaty náhrady za stratu na zárobku je skutočnosť, že zamestnávateľ vyplácal uvedenú náhradu na základe právoplatného rozsudku súdu, resp. dohody medzi zamestnávateľom a zamestnancom.

Pokiaľ odporkyňa trvanie nároku navrhovateľky na náhradu za stratu na zárobku k 31.decembru 2003 popiera, má možnosť domáhať sa určovacou žalobou na súde, že navrhovateľke náhrada za stratu na zárobku *k 31. decembru 2003 nepatrila* (rozhodovanie o nároku na náhradu za stratu na zárobku pred 1.januárom 2004 prináleží len súdu). Na tomto závere nič nemení okolnosť, že konanie o žalobe odporkyne (*o určenie, že navrhovateľke z dôvodu zmeny pomerov zanikol nárok na úrazovú rentu od 1.januára 2004*) bolo súdom zastavené z dôvodu, že od 1.januára 2004 rozhodovanie o úrazovej rente patrí do právomoci Sociálnej poisťovne.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods.2 písm. c/ O.s.p.) a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil, aj keď z iných dôvodov.

Pokiaľ odporkyňa nepodá žalobu o určenie, že navrhovateľke náhrada za stratu na zárobku k 31.decembru 2003 nepatrila, resp. že jej patrila v nižšej sume, je v ďalšom konaní v súlade s § 272 ods. 3 zákona č.461/2003 Z.z. povinná prevziať od zamestnávateľa jej výplatu a vyplácať ju od 1.januára 2004 ako úrazovú rentu v sume, v akej sa vyplácala k 31.decembru 2003. Za predpokladu, že navrhovateľke k 31.decembru 2003 náhrada za stratu na zárobku už nepatrila, ale patrila jej k tomuto dňu náhrada za stratu na dôchodku (preukázanie takej skutočnosti je dôkazným bremenom navrhovateľky), odporkyňa sa

v súlade s § 272 ods.3,5 zákona č.461/2003 Z.z. vysporiada aj s otázkou transformácie náhrady za stratu na dôchodku na úrazovú rentu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka náhradu takých trov nežiadala a odporkyňa bola v konaní neúspešná.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .

V Bratislave 31.marca 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová